

[26.3.1919]

13.

Hagar min,
det är så underligt då du skrives så sällan,
det är som om man vore så långt bort från
varandra. Ligg i sängen, röansk till mads.

Jag har fått en tabbia artikel. Nu försiktig
nu inte till Stockholm om den inte mås reklagt
vara. Här vore det haft tre få dig, att göra siggiken
till sammans med mig här i alkongen, men
det faktumade hörde till hos bolshenken!!!

Det är så mycket jag ville säga dig, det
är en väg av trojd, men jag är tvungen att
triga. Jag har fått en vanvittig arbets hunger.
Och en hunger efter vetaende. Det är som om den
flamma slägt ur mig, jag längtar efter den
lidande och kavande skap.. Jag tilltalas på
gator och i butikerna alla tycker jag är den frägan
den om de har något bok av Nietzsche.

Skall göra allt vad jag kan för att få honom.

Det är så ejnt att skriva till dig. På samma
gång också jag allt skrivandell.

Det är ett förfärligt dagsverk som förestår oss. Ni
har ingen tid att förlora. Jag ønskar att jag var
helt frisk och hade dubbelt mer genial att lidandet
var mig tillgängligt. Jag undrar om ni skulle gå nära
till det deonytiska ells om Nietzsche ensam beträdde
den. Det är nu min största önskan, förgyllerska.
an mitt liv. Möjliges uppmärksamhet. Den skrämt
av mina dikter, vänster dig häftig, om du vill
redigera den. Om inte, så sänd mig det till baks.

Jag ønskys denna dikter. Jag längtar efter något
helt annat. Skriv genast, hur du traktas ned denna
dikter. Så här trott. Om du far till Selma, så lätta
uklart ordentligt på allt, hur det ser ut, Selmas bostad
och dröm och dron, intressera mig. O hur lång var nio
annan är, vilken, vi väl av tungt allvarande arbete. O vilket härligt
äventyr vårt liv är! vet inte riktigt om jag hinner
skicka dig mina dikter innan du res. Du skrivas så
söllan till mig, Has du glömt mig en? Negligerar du
mig? Kanske kommer bolschevismens ving och jag får icke
se dig mer. Jag ønskar att du var här i st f. i detta fäbordade
St.holm. Om inte varit ekonomiska läge f.n. var så fatalt skulle
jag övertala dig att komma hit för en längre tid, kanske skulle
det inte bli samma än än Stockholm. Jag vet inget
mer än sista gången och du skulle du inte lägga hand på
mig. Vi bude här som riktiga ryttare, som härliga varande riktigt
nat. Skriv. Mamma och Trottelu ha hört.